

Nr 610

Av herr Aman, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret framställning angående avlöningsbestämmelserna för hos riksdagen tillfälligt anställda tjänstemän.

Till fullgörande av det uppdrag, som bankoutsrottet lämnade riksgäldsfullmäktige i skrivelse den 16 april 1958, ha fullmäktige genom en särskild kommitté — "1958 års kommitté för riksdagens personalorganisation" — låtit verkställa en allmän översyn av avlöningsbestämmelserna för de hos riksdagen tillfälligt anställda tjänstemännen. Resultatet av kommitténs utredning har redovisats i ett den 2 juli 1959 dagtecknat, till fullmäktige avgivet betänkande, vilket sedan någon tid tillbaka föreligger tillgängligt i tryck.

Riksgäldsfullmäktige ha härefter i en den 5 november 1959 dagtecknad skrivelse till bankoutsrottet — vilken anmäls i kamrarna den 10 november 1959 — hemställt, att bankoutsrottet måtte föreslå riksdagen 1) att godkänna ett till skrivelsen fogat förslag till nya avlöningsbestämmelser för riksdagstjänstemännen; 2) att godkänna ett likaledes till skrivelsen fogat förslag till bestämmelser för en riksdagens personalbudgetnämnd, som är ett helt nytt organ; samt 3) att uppdraga åt denna nämnd att med beaktande av vad fullmäktige anfört utreda frågan angående omläggning till ett nytt anställnings- och avlöningssystem för de hos riksdagen tillfälligt anställda tjänstemännen.

Riksgäldsfullmäktiges förslag under punkten 1) överensstämmer helt med kommitténs förslag. Däremot avviker fullmäktiges förslag under punkterna 2) och 3) i betydelsefulla hänseenden från vad kommittén förordat.

Tjänstemännen — hos kamrarna och i utskotten — ha under kommittéarbetets gång beretts tillfälle att genom sina organisationer framföra sina synpunkter på de frågor som kommittén behandlat. Men de ha varken formellt eller reellt haft möjlighet att förhandla med kommittén. Detsamma gäller beträffande riksgäldsfullmäktige vid dess överarbetning av kommittéförslaget. Först sedan fullmäktiges framställning numera anmäls i riksdagen, är alltså möjligheten till förhandlingar för riksdagstjänstemännen för handen.

Det är givetvis angeläget, att riksdagstjänstemännen få möjlighet att förhandla i ett för dem så betydelsefullt frågekomplex som det förevarande. Dylika förhandlingar, som erfarenhetsmässigt ta viss tid i anspråk, böra ej forceras allt för mycket. Först sedan de slutförts, bör det sakliga be-

dömande äga rum, vilket i talmanskonferens och vederbörande riksdagsutskott skall föregå kamrarnas slutliga ställningstagande i ämnet. Frågan om riksdagstjänstemännens framtida avlöningsförmåner m. m. kan därför näppeligen på tillfredsställande sätt slutbehandlas av riksdagen under den relativt korta tid, som ännu återstår av innevarande höstsession.

Härtill kommer att ifrågavarande spörsmål avser ämnen, som äro av synnerlig vikt även för riksdagen och som av denna böra ses mot bakgrunden av författningsutredningens arbete, vilket nu torde lida mot sitt slut.

Flera skäl tala sålunda för att riksdagen till nästa år uppskjuter behandlingen av denna fråga.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till 1960 års riksdag uppskjuta behandlingen av riksgäldsfullmäktiges i skrivelse den 5 november 1959 till bankoutskottet gjorda framställning angående avlöningsbestämmelserna för hos riksdagen tillfälligt anställda tjänstemän m. m.

Stockholm den 24 november 1959

Valter Åman